

**VOLTA PEL MÓN
AMB LA SEU VELLA**

TANIT GONZÁLEZ & JORDI MERCADÉ

Retorn a casa!!! / 46

**EL PRAT DE LLOBREGAT
(Baix Llobregat)**

Després de divuit mesos voltant pel món, ens enlairem per retornar a casa. Sortim de les Maldives, i en poc menys d'un dia ja hi serem! Són moltes emocions amb les que estem convivint aquests darrers dies: ganes de veure als nostres; ganes de menjar delícies mediterrànies; ganes de deixar de ser nòmades i retrobar el niuet sense tenir d'arrossegar més la motxilla; ganes de tornar a allò que ja coneixem i no haver d'adaptar-nos constantment a tant heterogènies maneres de pensar i de fer; ganes de tornar a ser una mica invisibles... però també molta nostàlgia per tot el que deixem enrere.

Tot plegat ens fa pensar si ens adaptarem fàcilment a la situació que teníem abans: uns horaris fixes; una còmoda rutina de saber millor com funciona tot, sense la sorpresa diària de fer coses noves, dispars i imprevistes; estar tot el dia localitzable i mil etcèteres que encara no recordem... Coincidim que el que més enyorarem serà no sentir-nos lliures plenament, no poder decidir en cada instant què volem fer i cap a on volem tirar, sense viure les aventures inesperades de cada cultura i indret. Mai és pot tenir tot!

La família / amb la pancarta de benvinguda a l'aeroport del Prat, la silueta de la Seu Vella i Joan Ramon González

Ara, però, ens agafem a la càlida rebuda que ens espera. A totes les abraçades que sovint hem enyorat, quines ganes! A totes les vegades que ens hem dit "ja t'ho explicarem quan tornarem!". No obstant, caldrà fer-ho amb calma; poder dedicar temps a cada una de les persones amb les que hem estat compartint virtualment tota la nostra aventura, però que no les hem pogut tocar... I ara les veurem!!!

RETROBAMENT

Quan arribem a l'aeroport les nostres famílies ens estan esperant amb uns ulls emocionats, un somriure gegant i aguantant una gran pancarta on posa "Benvinguts rodmons" i un gran campanar de la Seu Vella que també ens dona la benvinguda. Ha sigut una rebuda fantàstica... Amb preparació, xerinola i, sobretot, moltes ganes de veure'ns. Ho podem sentir!

La veritat que no sabem per on començar-la a explicar. Ens hem sentit com unes grans estrelles que ens han rebut un grup de

fans!

Es produeixen les primeres preguntes impacients... Com esteu? Teniu ganes de tornar? Què us a agradat més? Expliqueu, expliqueu! Però després d'un any i mig... per on es comença? Gràcies per donar-nos una tan càlida rebuda! Després de les emotives salutacions copsem les primeres impressions.

El primer que ens sobta és que tothom ha canviat, són els de sempre, però diferents a la imatge dels nostres records. En general, ens adonem que aquí ens vestim amb colors molt foscos i d'una manera bastant uniforme. També veiem que proporcionalment hi ha poca gent, que ni l'aeroport ni els carrers estan massi-

ficats i que els cotxes no utilitzen el clàxon contínuament. Els gosos van lligats d'una corretja i les cares de les persones són més aviat tristes. Què ens passa? Aquí és d'on venim? Perquè ara ho veiem així? Perquè ara ens sobta tant?... Ens xoquen coses que abans ni ens plantejàvem, ja que eren així i ja està, el dia a dia. De moment, estem veient les coses d'aquí diferents, canviades, des d'un altra perspectiva, un altre prisma, amb una manera de pensar diferent.

PRIMER BALANÇ

Estem molt feliços d'haver aconseguit el repte de marxar i de complir un dels nostres somnis vitals: donar la volta al món. Ara no podem explicar-ho millor. Només dir que estem enormement feliços i satisfets. Igualment el repte d'haver portat *la Seu Vella pel món* ha estat un gratificant compromís amb tot el conjunt monumental del Turó de la Seu Vella, amb els lleidatans, amb l'Associació Amics de la Seu Vella, amb el Consorci del Turó,

amb la Diputació de Lleida i amb el diari La Mañana, amb la il·lusion d'haver pogut contribuir un xic a la merescuda candidatura cap al Patrimoni Mundial.

Seu Vella, ja som aquí!

AMB EL SUPORT:

La Mañana

